

Tổng hợp các bài văn mẫu Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Dàn ý Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 chi tiết nhất

1. Mở bài

- Giới thiệu tác phẩm.

2. Thân bài:

a. Tác giả:

- Tác giả Nguyễn Dữ, có người gọi là Nguyễn Dữ hoặc Nguyễn TỰ, chưa rõ năm sinh năm mất, sống vào khoảng đầu thế kỷ XVI, quê ở tỉnh Hải Dương.

- Ông được xem là người đã đưa khái niệm "truyện kỳ" tiên vào văn học của nước ta.

- Để lại duy nhất tác phẩm Truyền kỳ mạn lục gồm 20 truyện kỳ khác nhau.

b. Khái niệm truyện kỳ:

- Các tác phẩm văn xuôi trung đại có các yếu tố hoang đường kỳ ảo. Ở đó có sự tương giao giữa thế giới con người với cõi âm, cõi tiên với sự xuất hiện của thánh thần, ma quỷ làm tăng sức hấp dẫn của tác phẩm, đồng thời góp phần phản ánh các nội dung cốt lõi trong quan niệm của tác giả.

c. Tác phẩm Truyền kỳ mạn lục:

- Tác phẩm Truyền kỳ mạn lục là một tập truyện gồm có 20 truyện khác nhau được viết bằng chữ Hán chứa nhiều yếu tố hoang đường kỳ ảo, ra đời vào khoảng nửa đầu thế kỷ XVI.

- Nội dung chính của các truyện trong Truyền Kỳ Mạn Lục là vạch trần hiện thực xã hội phong kiến đương thời thối nát, cảm thông cho số phận bi thảm của những con người nhỏ bé trong xã hội, đặc biệt là người phụ nữ. Đồng thời đề cao vẻ đẹp phẩm cách, đạo đức, trí tuệ của con người, thể hiện sự ủng hộ quan niệm "lánh đục về trong" của cách danh sĩ đương thời, cũng phản ánh ước mơ, niềm tin của nhân dân về chân lý cái thiện luôn chiến thắng cái ác.

d. Tóm tắt Chuyện chức phán sự đền Tản Viên (TỰ tóm tắt).

e. Nội dung cốt lõi của tác phẩm:

* Sự kiên định chính nghĩa của nhân vật Ngô Tử Văn:

- Thể hiện trong thái độ và cách hành động của chàng khi đốt đền của yêu quái, trong việc chàng đối mặt với lời đe dọa của tên ác thần.
- Thái độ bình tĩnh của chàng khi bị bắt về cõi âm ti, với sự xuất hiện của các loài quỷ nanh ác, không gian rùng rợn ghê sợ.
- Sự chính trực, ngay thẳng, dũng cảm thể hiện trong việc chàng đấu tranh, minh oan cho bản thân trước mặt Diêm Vương.
- Kết quả: Giành được chiến thắng, mang lại sự yên ổn cho nhân dân, giải oan cho bản thân, lấy lại ngôi đền cho Thổ thần và được tiến cử chức phán sự đền Tản Viên, trở thành tiên.

=> Khẳng định niềm tin chính nhất định sẽ thắng tà. Mặt khác nhân vật Ngô Tử Văn còn đại diện cho anh tài đất Việt giành chiến thắng trước kẻ thù xâm lược, nêu cao tinh thần dân tộc, sự anh dũng, mạnh mẽ của nhân dân ta trong quá trình chống giặc ngoại xâm, chống lại cái ác cái xấu.

* Ngụ ý phê phán:

- Hồn ma tên tướng giặc lúc sống làm quân xâm lược lúc chết đi lại làm yêu quái quấy nhiễu dân lành. Từ đầu tới cuối lên mang trong mình dã tâm xâm lược, đáng phải nhận sự trừng trị, tiêu diệt.
- Phản ánh sự bất công đầy rẫy trong xã hội phong kiến thối nát, thông qua chuyện tên tướng giặc hồi lộ thánh thần, còn lực lượng thực thi công lý như Diêm Vương lại bị che mắt.

f. Nghệ thuật:

- Nghệ thuật kể chuyện hấp dẫn, mở đầu bằng tình tiết khác lạ, xây dựng cao trào truyện đầy kịch tính lô-gíc, với các nút thắt, và cách giải quyết hợp lý, làm thỏa mãn người đọc.
- Yếu tố kỳ ảo hoang đường được đưa vào một cách khéo léo làm nổi bật chủ đề, nội dung câu chuyện, đồng thời khắc họa rõ ràng tính cách của nhân vật.

3. Kết bài

Nêu tổng kết.

Top 7 bài văn mẫu lớp 10 Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên ý nghĩa nhất

Tham khảo ngay những bài làm văn mẫu Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên ý nghĩa, sâu sắc nhất làm tài liệu tham khảo cho các em học sinh chuẩn bị tốt cho bài kiểm tra sắp tới tại đây:

Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Nguyễn Dữ là một trong những nhà văn nổi tiếng thời kỳ trung đại. Tên tuổi của ông được gắn liền với tác phẩm “Truyện kì mạn lục” vang danh. Trong đó không thể không kể đến “Chuyện chức phán xử đền Tản Viên”. Đây là tác phẩm đặc sắc, ca ngợi phẩm chất chính nghĩa cương trực, khẳng khái dám đứng lên chống lại cái ác, đòi lại công bằng xã hội của một trí thức Việt họ Ngô.

Tác phẩm “Chuyện chức phán xử đền Tản Viên” được viết bằng chữ Hán qua lối văn xuôi truyền kỳ. Đây là lối viết sử dụng những chi tiết kỳ ảo hoang đường để phản ánh hiện thực cuộc sống. Trong truyện không có ranh giới giữa ma quỷ con người, thần thánh mà chỉ còn thiện và ác. Câu chuyện chính là bức tranh thu nhỏ hiện thực phong kiến khủng hoảng cuối thế kỉ XVI đồng thời là cái nhìn và tâm lòng sâu sắc tác giả muốn gửi gắm đến cuộc đời.

Như đã đề cập, nhân vật chính của tác phẩm tên là Ngô Tử Văn. Chàng vốn là một trí thức Việt, khẳng khái, dũng cảm, cương trực, nổi tiếng khắp bốn phương trời. Mở đầu với những dòng ngợi ca tác giả đã phân nào định hướng cho người đọc về mạch chuyện sắp tới. Minh chứng rõ nét cho con người của Ngô Tử Văn đó là hành động đốt đền của chàng. Trong khi mọi đầu đều lo sợ, lắc đầu lè lưỡi, không dám đụng chạm gì mà chỉ biết cung phụng quỷ thần làm mưa làm gió ở ngôi đền thì Tử Văn lại khẳng khái cầm lửa thiêu đền. Với chàng, đó là hành động diệt trừ yêu ma, quấy nhiễu dân lành thì chả có gì phải lo phải sợ. Chàng không hổ thẹn với lòng, với lương tâm của mình. Cốt cách thanh cao, khẳng khái của kẻ sĩ không thể bị cái ác lu mờ.

Sự cương trực, khẳng khái của Ngô Tử Văn còn được thể hiện qua lời đáp trả quyết liệt của chàng với hồn ma tên tướng giặc. Tên tướng giặc khi sống thì tàn ác, hung bạo; khi chết quen thói bạc nhược quấy nhiễu dân lành; ỷ mạnh hiếp yếu; chiếm đất của thổ địa; bày trò gian ác hoành hành trong vùng. Hấn bị Tử Văn đốt đền là xứng đáng ấy vậy mà lại hiện hình, dùng lời lẽ xảo trá cho rằng mình là kẻ bị hại; còn dùng bùa phép khiến Tử Văn nóng sốt; huênh hoang đòi kiện Tử Văn xuống tận diêm vương. Dù bị đe dọa, cái chết cận kề nhưng Tử Văn lại chẳng hề

có chút run sợ chùn bước ngược lại còn hùng hực khí thế, tâm kiên quyết, vững vàng trước luận điệu sai trái của kẻ xấu.

Chính bản lĩnh và tấm lòng yêu nước thương dân của chàng đã khiến thần linh cảm động và ra tay giúp đỡ, bày cho chàng đường đi nước bước để vạch mặt yêu tà. Sự dũng cảm của chàng còn được phác họa trên con đường xuống âm phủ. Đoạn đường xuống địa phủ đầy rẫy những quỷ dữ hung ác, con sông đầy gió tanh sóng xám, những lời lẽ phán xét thét gào uy quyền, ghê rợn nhưng Tử Văn vẫn giữ cho mình khí thế hiên ngang, không khuất phục, một mực kêu oan, đòi phải được phán xét công khai, công bằng, rõ ràng. Đứng trước Diêm Vương hung rợn, kẻ giặc tàn ác với những lời lẽ buộc tội xảo trá, một tay che trời Tử Văn chẳng mảy may lung lay ý chí, luống cuống mà lại chỉ rõ sai trái, đưa ra lập luận đanh thép, chứng cứ rõ ràng, vạch trần kẻ gian. Chàng bất chấp tính mạng, dùng cả tâm huyết và sức lực để chống lại cái ác, diệt trừ hậu họa, đòi lại công bằng, ấm no cho nhân dân, đất nước.

Trời đâu phụ lòng người, với tất cả tấm lòng, sự hi sinh và cả công lý xã hội Tử Văn đã chiến thắng tên hồn ma tướng giặc gian ác. Chàng được tiến cử vào chức phán xử đền Tản Viên, được người người đời đời trọng vọng ghi nhớ, biết ơn.

Truyện được xây dựng với những chi tiết kỳ ảo, hấp dẫn, chứa đựng nhiều tình tiết bất ngờ, ngôn ngữ giản dị, cô đọng, súc tích, nghệ thuật xây dựng hình tượng nhân vật đặc sắc kết hợp với nghệ thuật miêu tả diễn biến tâm lý nhân vật tài tình,... Tất cả đã tạo dựng nên một cốt truyện rõ ràng, giàu tính tạo hình; để lại nhiều ấn tượng trong lòng độc giả và được lưu truyền rộng rãi trong dân gian qua nhiều thế kỉ.

Câu chuyện chỉ là một khía cạnh nhỏ hư ảo về cuộc sống nhưng đã phần nào toát lên được ý đồ của tác giả. Nguyễn Dữ phải chăng đang muốn khắc họa lại hiện thực thối nát của chế độ phong kiến cuối TKXVI. Đó là một xã hội mà cái ác luôn hoành hành, xâm lấn xã hội bất cứ lúc nào. Cái ác hiện diện nhưng mấy ai là người dám đứng lên đấu tranh. Một xã hội mà đồng tiền có thể làm lu mờ phẩm chất con người qua vẩn nạn đút lót, tham quan dung túng.

Chiến thắng của Ngô Tử Văn không chỉ ngợi ca phẩm chất chính trực, trung kiên, dũng cảm của trí thức đất Việt mà còn thể hiện chân lý ngàn đời của dân tộc: cái thiện, cái chính nghĩa dù có bị vùi lấp đến đâu cũng luôn sáng soi, tiêu diệt và chiến thắng cái gian ác, xấu xa. Ngô Tử Văn chính là biểu tượng cho dân tộc Việt Nam, cho khí thế trời Nam, cho khát vọng ngàn đời dân tộc về hình tượng các vị quan-anh dũng đầy khảng khái, thanh liêm, chính trực.

Văn mẫu lớp 10 Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên mẫu 2

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên kể về Ngô Tử Văn - người vốn khảng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được. Mọi người vẫn thường khen Văn là người cương trực. Ở làng Tử Văn sống trước có một ngôi đền linh ứng nhưng giờ đã thành ngôi đền có hồn của tên giặc xâm lược tử trận gần đó làm yêu quái trong dân gian. Trước sự việc ngôi đền bị ứ ế tấp và yêu quái có thể làm hại dân, “Tử Văn rất tức giận, một hôm tắm gội sạch sẽ, khấn trời rồi châm lửa đốt đền”. Sự khảng khái, nóng nảy của Tử Văn đã dẫn đến một hành động dũng cảm vì dân trừ hại. Sự tức giận của Tử Văn không phải là sự tức giận cho riêng mình mà là sự tức giận cho mọi người dân đang bị yêu quái quấy nhiễu. Vì thế mà việc làm của Tử Văn là đáng ca ngợi.

Sau khi đốt ngôi đền, Tử Văn ốm nặng rồi “thấy hai tên quỷ sứ đến bắt đi rất gấp, kéo ra ngoài thành về phía đông”. Lúc ở chốn âm cung, do chỉ nghe bên nguyên, Diêm Vương - vị quan toà xử kiện- người cầm cân công lí – cũng đã có lúc tỏ ra mơ hồ. Khi đứng trước công đường Ngô Tử Văn càng tỏ ra mình là người có khí phách. Chàng không chỉ khẳng định: “Ngô Soạn này là một kẻ sĩ ngay thẳng ở trần gian” mà còn dũng cảm vạch mặt tên bại tướng gian tà với lời lẽ “rất cứng cỏi, không chịu nhún nhường chút nào”. Chàng chiến đấu đến cùng vì lẽ phải. Từng bước, từng bước Ngô Tử Văn đã đánh lui tất cả sự phản công, kháng cự của kẻ thù, cuối cùng đã hoàn toàn đánh gục tên tướng giặc.

Sau khi được minh oan ở minh ti, Tử Văn trở về nhà chưa được 1 tháng thì Thổ công đến bảo Tử Văn nên nhận chức phán sự ở đền Tản Viên. Thổ công nói: “người ta sống ở đời, xưa nay ai chẳng phải chết, miễn là chết đi còn được tiếng về sau” và khuyên Văn nên nhận. Thế là Văn vui vẻ nhận lời việc được nhận chức ở đền Tản Viên đã nói lên thắng lợi của chàng trong cuộc đấu tranh với tên hung thần xảo quyệt. Sự thắng lợi này đã khẳng định chàng là người tốt, chính nghĩa, dám đấu tranh để thực hiện công lí. Con người của chính nghĩa đã được đứng ra để thực hiện công lí là một thắng lợi có ý nghĩa sâu sắc, khẳng định niềm tin chính nghĩa nhất định thắng gian tà.

Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 hay nhất mẫu 3

“Truyện kì mạn lục” của Nguyễn Dữ là tác phẩm viết bằng chữ Hán gồm 20 truyện, ra đời vào nửa đầu thế kỉ XVI. Trong số đó có tác phẩm “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” đã đề cao tinh thần khảng khái, cương trực, dám đấu tranh chống lại cái ác, trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn; đồng thời thể hiện niềm tin công lí, chính nghĩa nhất định sẽ chiến thắng gian tà.

Nguyễn Dữ là con trai cả Nguyễn Tường Phiêu, Tiến sĩ khoa Bính Thìn, niên hiệu Hồng Đức thứ 27 (1496), người xã Đỗ Tùng, huyện Trường Tân, nay thuộc Thanh Miện, Hải Dương. Thuộc dòng dõi khoa hoạn, từng ôm ấp lý tưởng hành đạo, đã đi thi và có thể đã ra làm quan. Sau vì bất mãn với thời cuộc, lui về ẩn cư ở núi rừng Thanh Hóa, từ đó “trải mấy mươi sương, chân không bước đến thị thành”. Ông đã viết tập truyện chữ Hán nổi tiếng trong cuộc sống lâm tuyền suốt quãng đời còn lại.

Truyện kỳ mạn lục – một tác phẩm được đánh giá là “thiên cổ kỳ bút”. Truyện được Nguyễn Bình Khiêm phủ chính và Nguyễn Thế Nghi sống cùng thời dịch ra chữ nôm.

"Truyện kì mạn lục" của Nguyễn Dữ là tác phẩm viết bằng chữ Hán gồm 20 truyện, ra đời vào nửa đầu thế kỉ XVI. Lục là sách, mạn là ghi chép tản mạn, truyện kì là chuyện lạ kì lưu truyền trong dân gian.

Truyện kì mạn lục là sách ghi chép lại những câu chuyện lạ trong dân gian. Tác phẩm thực sự là một sáng tác văn học với sự gia công, hư cấu, sáng tạo, trau chuốt, gọt giũa của Nguyễn Dữ chứ không phải chỉ là một công trình ghi chép đơn thuần trong Truyện kỳ mạn lục Nguyễn Dữ viết về các nhân vật, các sự việc kỳ lạ xảy ra thời Lý, Trần, Hồ và thời Lê sơ. Bằng trí tưởng tượng phong phú và bằng một bút pháp linh hoạt, tác giả Truyện kỳ mạn lục đưa người đọc vào một thế giới huyền bí vừa có người, vừa có thần, vừa hư, vừa thật nhưng xuyên qua các lớp mù linh ảo, ly kỳ được thêu dệt ra một cách tài giỏi ấy vẫn hiện rõ một thế giới thật của cuộc đời mà ở đó nhan nhản những kẻ có quyền thế độc ác, đòi bại.

Tuy nhiên, bên cạnh sự tung hoành của cái xấu cái ác, tác giả Truyện kỳ mạn lục vẫn nhìn thấy những phẩm cách lương thiện, trung thực, những tâm hồn thanh cao, những tình người tình yêu của nhân dân, của cái thiện vĩnh hằng và Nguyễn Dữ đã mô tả nó thật đẹp đẽ, mỹ lệ. Trong số đó có tác phẩm “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” đã đề cao tinh thần khẳng khái, cương trực, dám đấu tranh chống lại cái ác, trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn; đồng thời thể hiện niềm tin công lí, chính nghĩa nhất định sẽ chiến thắng gian tà.

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên kể về Ngô Tử Văn – người vốn khẳng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được. Mọi người vẫn thường khen Văn là người cương trực. Ở làng Tử Văn sống trước có một ngôi đền linh ứng nhưng giờ đã thành ngôi đền có hồn của tên giặc xâm lược tử trận gần đó làm yêu quái trong dân gian. Trước sự việc ngôi đền bị uế tạp và yêu quái có thể làm hại dân, “Tử Văn rất tức giận, một hôm tắm gội sạch sẽ, khấn trời rồi châm lửa đốt đền”. Sự khẳng khái, nóng nảy của Tử Văn đã dẫn đến một hành động dũng cảm vì dân trừ hại. Sự tức giận của Tử Văn không phải là sự tức giận cho riêng mình mà

là sự tức giận cho mọi người dân đang bị yêu quái quấy nhiễu. Vì thế mà việc làm của Tử Văn là đáng ca ngợi.

Sau khi đốt ngôi đền, Tử Văn ốm nặng rồi “thấy hai tên quỷ sứ đến bắt đi rất gấp, kéo ra ngoài thành về phía đông”. Lúc ở chốn âm cung, do chỉ nghe bên nguyên, Diêm Vương – vị quan toà xử kiện - người cầm cân công lí – cũng đã có lúc tỏ ra mơ hồ. Khi đứng trước công đường Ngô Tử Văn càn tỏ ra mình là người có khí phách. Chàng không chỉ khẳng định: "Ngô Soạn này là một kẻ sĩ ngay thẳng ở trần gian" mà còn dũng cảm vạch mặt tên bại tướng gian tà với lời lẽ “rất cứng cỏi, không chịu nhún nhường chút nào”. Chàng chiến đấu đến cùng vì lẽ phải. Từng bước, từng bước Ngô Tử Văn đã đánh lui tất cả sự phản công, kháng cự của kẻ thù, cuối cùng đã hoàn toàn đánh gục tên tướng giặc.

Sau khi được minh oan ở minh ti, Tử Văn trở về nhà chưa được 1 tháng thì Thổ công đến báo Tử Văn nên nhậm chức phán sự ở đền Tản Viên. Thổ công nói: "người ta sống ở đời, xưa nay ai chẳng phải chết, miễn là chết đi còn được tiếng về sau" và khuyên Văn nên nhận. Thế là Văn vui vẻ nhận lời. việc được nhận chức ở đền Tản Viên đã nói lên thắng lợi của chàng trong cuộc đấu tranh với tên hung thần xảo quyệt. Sự thắng lợi này đã khẳng định chàng là người tốt, chính nghĩa, dám đấu tranh để thực hiện công lí. Con người của chính nghĩa đã được đứng ra để thực hiện công lí là một thắng lợi có ý nghĩa sâu sắc, khẳng định niềm tin chính nghĩa nhất định thắng gian tà.

Trong Chuyện chức phán sự đền Tản Viên, tác giả đã vạch trần bộ mặt gian tà của không ít kẻ đương quyền “quen dùng chước dối lừa, thích làm trò thâm ngược”. Ngôi bút của Nguyễn Dữ không chỉ lên án một số quan lại mà còn tố cáo mạnh mẽ hiện thực “rễ ác mọ lan, khó lòng lay động” mà bênh vực cho kẻ gian tà. Trong câu nói buột miệng của Tử Văn “Sao mà nhiều thần quá vậy?” cũng cho ta thấy một hiện thực của xã hội phong kiến lúc bấy giờ: xã hội có quá nhiều kẻ hữu danh vô thực, lợi dụng địa vị, quyền thế làm điều bất chính. Kết thúc có hậu của câu chuyện thể hiện đúng truyền thống nhân đạo của dân ta chính nghĩa nhất định thắng gian tà.

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Nguyễn Dữ đã kết hợp thành công yếu tố ảo và thực. Câu chuyện diễn ra đầy tính chất kì ảo bởi sự xuất hiện của thế giới âm cung với những hồn ma, bóng quỷ với những việc khác thường: người chết đi sống lại từ dương gian xuống địa phủ, từ cõi âm lại về cõi dương. Nhưng chuyện lại có vẻ như rất thực bởi cách dẫn người khác, dẫn việc cụ thể đến cả họ tên, quê quán và thời gian, địa điểm diễn ra sự việc yếu tố kì ảo giúp câu chuyện thêm phần li kì, hấp dẫn yếu tố thực làm tăng tính xác thực, làm câu chuyện có ý nghĩa xã hội sâu sắc.

Câu chuyện đề cao nhân vật Ngô Tử Văn – đại diện cho tầng lớp trí thức nước Việt giàu tinh thần dân tộc, chuộng chính nghĩa, dũng cảm, cương trực, dám đấu tranh chống lại cái ác trừ hạ cho dân. Truyện còn thể hiện niềm tin công lý, chính nghĩa nhất định sẽ thắng gian tà.

Bài văn mẫu lớp 10 Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên mẫu 4

Cùng với các thể loại truyện cổ tích, truyền thuyết, thì truyện kỳ cũng là một trong những thể loại phổ biến và được yêu thích trong văn học dân gian Việt Nam. Nội dung các thể loại này chủ yếu xoay quanh cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, ca ngợi vẻ đẹp nhân phẩm, trí tuệ của con người đồng thời khẳng định, cũng như phản ánh niềm tin của nhân dân ta về chân lý vững bền cái thiện luôn chiến thắng cái ác. Chuyện chức phán sự đền Tản Viên của tác giả Nguyễn Dữ cũng là một trong số những truyện kỳ phổ biến mang nội dung như vậy.

Tác giả Nguyễn Dữ, có người gọi là Nguyễn Dư hoặc Nguyễn Tự, chưa rõ năm sinh năm mất, sống vào khoảng đầu thế kỷ XVI, quê ở tỉnh Hải Dương. Ông xuất thân trong một gia đình có truyền thống khoa bảng, từng đi thi và ra làm quan một thời gian ngắn rồi lui về ở ẩn, lấy cố là phụng dưỡng mẹ già. Ông được xem là người đã đưa khái niệm "truyện kỳ" tiến vào văn học của nước ta, mở ra một hướng đi cho thể loại này trong nền văn học trung đại Việt Nam. Về sự nghiệp sáng tác, thì đến nay người ta chỉ biết ông để lại duy nhất tác phẩm Truyền kỳ mạn lục gồm 20 truyện kỳ khác nhau.

Khái niệm truyện kỳ là để chỉ các tác phẩm văn xuôi trung đại có các yếu tố hoang đường kỳ ảo. Ở đó có sự tương giao giữa thế giới con người với cõi âm, cõi tiên với sự xuất hiện của thánh thần, ma quỷ làm tăng sức hấp dẫn của tác phẩm, đồng thời góp phần phản ánh các nội dung cốt lõi trong quan niệm của tác giả.

Tác phẩm Truyền kỳ mạn lục là một tập truyện gồm có 20 truyện khác nhau được viết bằng chữ Hán chứa nhiều yếu tố hoang đường kỳ ảo, ra đời vào khoảng nửa đầu thế kỷ XVI, được tiến sĩ Vũ Khâm Lân đánh giá là "áng thiên cổ kỳ bút" trong văn học dân tộc bởi những giá trị nhân đạo, hiện thực sâu sắc. Tác phẩm được Hà Thiện Hán viết lời tựa, Nguyễn Bình Khiêm phủ chính, và được Nguyễn Thế Nghi dịch ra bản chữ Nôm. Nội dung chính của các truyện trong Truyền Kỳ Mạn Lục là vạch trần hiện thực xã hội phong kiến đương thời thối nát, cảm thông cho số phận bi thảm của những con người nhỏ bé trong xã hội, đặc biệt là người phụ nữ. Đồng thời đề cao vẻ đẹp phẩm cách, đạo đức, trí tuệ của con người, thể hiện sự ủng hộ quan niệm "lánh đục về trong" của cách danh sĩ đương thời, cũng phản ánh ước mơ, niềm tin của nhân dân về chân lý cái thiện luôn chiến thắng cái ác. Có nhận

xét rất hay rằng "Qua sách Truyền kỳ mạn lục, có thể biết phần nào về tác giả. Bởi trong 20 truyện, truyện nào cũng thể hiện một quan điểm chính trị, một thái độ nhân sinh, một ý tưởng đạo đức của Nguyễn Dữ. Đó là những mong muốn của ông về một xã hội mọi người được sống yên bình trong nền đức trị, trong sự công bằng, trong tình cảm yêu thương nhân ái giữa con người với con người."

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên là một trong số 20 truyện của tập Truyền kỳ mạn lục. Chuyện kể về việc tên tướng giặc bại trận họ Thôi trên đất Việt ta sau khi chết đi trở thành yêu quái, chiếm đền của Thổ thần, tác oai tác quái khiến nhân dân khổ cực, lầm than. Ngô Tử Văn, nhân vật chính của câu chuyện đã ra tay đốt ngôi đền kia, dẫn đến kết quả là chàng bị hồn ma tên tướng giặc hại chết, và bị dẫn xuống âm phủ hỏi tội. Diêm Vương nghe những lời tố cáo dối trá của tên tướng giặc định xử tội Ngô Tử Văn, nhưng may mắn nhờ có sự giúp đỡ của Thổ thần, và dựa vào bản lĩnh kiên định, bình tĩnh mạnh mẽ đấu tranh, cuối cùng chàng đã chiến thắng, vạch trần tội ác của tên tướng giặc họ Thôi. Ngô Tử Văn sống lại, trở về dương gian ít lâu thì nghe theo lời của Thổ thần, rời bỏ cõi dương đến nhậm chức phán sự đền Tản Viên, hưởng cuộc sống tiên nhân.

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên có hai nội dung chính yếu. Thứ nhất là sự kiên định chính nghĩa của nhân vật Ngô Tử Văn, thể hiện trong thái độ và cách hành động của chàng khi đốt đền của yêu quái, trong việc chàng đối mặt với lời đe dọa của tên ác thần. Thái độ bình tĩnh của chàng khi bị bắt về cõi âm ti, với sự xuất hiện của các loài quỷ nanh ác, không gian rùng rợn ghê sợ. Sự chính trực, ngay thẳng, dũng cảm của chàng còn thể hiện trong việc chàng đấu tranh, minh oan cho bản thân trước mặt Diêm Vương. Cuối cùng nhờ sự cương trực, dũng cảm, hết mình đấu tranh cho chính nghĩa chàng đã giành được chiến thắng. Mang lại sự yên ổn cho nhân dân, giải oan cho bản thân, lấy lại ngôi đền cho Thổ thần và được tiến cử chức phán sự đền Tản Viên, trở thành tiên. Kết quả đó đã khẳng định niềm tin chính nhất định sẽ thắng tà. Mặt khác nhân vật Ngô Tử Văn còn đại diện cho anh tài đất Việt giành chiến thắng trước kẻ thù xâm lược (tên tướng giặc họ Thôi vốn là tướng sĩ của quân Minh bại trận). Từ đó nêu cao tinh thần dân tộc, sự anh dũng, mạnh mẽ của nhân dân ta trong quá trình chống giặc ngoại xâm, chống lại cái ác cái xấu.

Nội dung thứ hai mà tác phẩm muốn thể hiện đó là ngụ ý phê phán sâu sắc cái ác, hồn ma tên tướng giặc lúc sống làm quân xâm lược lúc chết đi lại làm yêu quái quấy nhiễu dân lành. Từ đầu tới cuối lên mang trong mình dã tâm xâm lược, đáng phải nhận sự trừng trị, tiêu diệt. Tiếp nữa, truyện còn phản ánh sự bất công đầy rẫy trong xã hội phong kiến thối nát, thông qua chuyện tên tướng giặc hồi lộ thánh thần, còn lực lượng thực thi công lý như Diêm Vương lại bị che mắt.

Về nghệ thuật, Chuyện chức Phán sự đền Tản Viên có nghệ thuật kể chuyện hấp dẫn, mở đầu bằng tình tiết khác lạ, xây dựng ca trào truyện đầy kịch tính lô-gíc, với các nút thắt, và cách giải quyết hợp lý, làm thỏa mãn người đọc. Bên cạnh đó các yếu tố kì ảo hoang đường được đưa vào một cách khéo léo làm nổi bật chủ đề, nội dung câu chuyện, đồng thời khắc họa rõ ràng tính cách của nhân vật. Truyện còn đem đến cảm giác khách quan với sự chia sẻ quan điểm, tình cảm của người viết thông qua thái độ và hành động của nhân vật.

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên là một trong những truyện hay và có ý nghĩa sâu sắc, phản ánh những mặt trái của xã hội đương thời, ca ngợi vẻ đẹp phẩm chất trí tuệ của con người, đồng thời thể hiện ước mơ về một xã hội công bằng, công lý được thực thi của nhân dân ta. Chuyện chức phán sự đền Tản Viên cũng như Truyện kỳ mạn lục xứng đáng có được vị trí là một mẫu mực của thể loại truyện kỳ, cũng như danh xưng "áng thiên cổ kỳ bút" mà người đời ca tụng.

Văn mẫu Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 mẫu 5

“Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” là truyện ngắn xuất sắc trong tập “Truyện kỳ mạn lục” của Nguyễn Dữ. Đây là tác phẩm đặc sắc, ca ngợi tính cách dũng cảm, kiên cường, chính trực, dám chống lại cái ác đến cùng, trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn-một trí thức nước Việt.

“Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” viết bằng chữ Hán theo thể văn xuôi truyện kỳ. Đây là thể loại văn học phản ánh hiện thực cuộc sống qua những yếu tố kì ảo hoang đường. Nhân vật trong bộ truyện kỳ gồm cả người, ma quỷ, thần thánh, có mối quan hệ chặt chẽ với nhau, có thể xâm nhập thế giới của nhau. Bộ truyện “Truyện kỳ mạn lục” được sáng tác vào khoảng thế kỉ XVI, lúc xã hội phong kiến Việt Nam rơi vào suy thoái, khủng hoảng, nhân dân bất bình với tầng lớp thống trị, nhiều nho sĩ rơi vào tâm trạng huyệt hẫng, nuối tiếc cho thời thịnh trị dưới sự cai trị của vua Lê Thánh Tông. Nguyễn Dữ sáng tác bộ truyện trong khoảng thời gian ông đã cáo quan ở ẩn vừa để phản ánh tình trạng xã hội, vừa để bộc lộ quan điểm sống và tâm lòng của ông với cuộc đời.

Nhân vật chính của tác phẩm “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên”. Ngô Tử Văn được giới thiệu là người tính tình cương trực, thẳng thắn, khảng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được. . Minh chứng rõ ràng cho tính cách cứng cỏi của Ngô Tử Văn là hành động đốt đền tà của chàng. Trong khi mọi người đều lác đác, lè lưỡi, không dám làm gì quý thần ở ngôi đền gần làng quấy hại nhân dân thì Tử Văn cương quyết, công khai, đường hoàng, ung dung, tắm rửa sạch sẽ, khăn trời rồi châm lửa đốt hủy ngôi đền. Hành động đó xuất phát từ muốn diệt trừ yêu

ma, trừ hại cho dân, từ lòng tự tin vào chính nghĩa của Ngô Tử Văn, chứng tỏ cốt cách khảng khái của kẻ sĩ.

Sự cương trực, khảng khái của Ngô Tử Văn còn bộc lộ rõ qua thái độ của chàng với hồn ma tên tướng giặc. Tướng giặc khi sống là kẻ xâm lược nước ta, tàn hại dân ta, khi chết rồi vẫn quen thói ỷ mạnh hiếp yếu, cướp nơi trú ngụ của thổ thần nước Việt, lại còn gian trá bày trò đút lót rồi tác yêu tác quái với nhân dân trong vùng. Hồn bị Tử Văn đốt đền là đáng đời nhưng lại hiện hình, xảo quyết làm như mình là kẻ bị hại, dùng tà phép khiến cho chàng bị sốt nóng sốt rét, đầu lão đảo. Hồn ma tướng giặc buông lời mắng mỏ, đe dọa, quyết kiện Tử Văn xuống tận Diêm Vương. Trước sự ngang ngược trắng trợn, quyền phép đáng sợ của hồn ma tướng giặc, Ngô Tử Văn vẫn điềm nhiên, không hề run sợ mà tự tin, không coi những lời đe dọa ra gì, thậm chí chẳng thèm tiếp lời hồn ma tướng giặc. Do Tử Văn dũng cảm, trừ hại cho dân nên thần linh mới phù trợ giúp đỡ chàng.

Chàng bị lôi xuống địa phủ. Cảnh địa phủ rùng rợn với quỷ sứ hung ác, con sông đầy gió tanh sóng xám. Tử Văn bị bọn quỷ sai lôi đi rất nhanh, bị phán xét lạnh lùng là kẻ “tội sâu ác nặng, không được liệt vào hàng khoan giảm”, bị kết thêm tội ngoan cố bướng bỉnh nhưng chàng chẳng hề run sợ, không hề nhụt chí, một mực kêu oan, đòi phải được phán xét công khai, minh bạch. Khi đối diện trước Diêm vương uy nghiêm, Tử Văn đấu tranh vạch tội tên tướng giặc bằng những lí lẽ cứng cỏi, bằng chứng không thể chối cãi, giọng điệu rất đanh thép vững vàng. Chàng đã bảo vệ lẽ phải mà bất chấp tính mạng của mình, không chịu khuất phục trước uy quyền, kiên quyết đấu tranh cho công lí và lẽ phải đến cùng. Kết quả, chàng đã chiến thắng hồn ma gian tà của tên tướng giặc, bảo toàn được sự sống của mình, được tiến cử vào chức phán sự đền Tản Viên, chịu trách nhiệm giữ gìn bảo vệ công lí. Chiến thắng ấy của Ngô Tử Văn có nghĩa vô cùng to lớn, đã trừng trị đích đáng hồn ma tướng giặc xảo trá, làm sáng tỏ nỗi oan khuất, phục hồi chức vị cho thổ thần nước Việt, giải trừ tai họa cho nhân dân.

Qua cuộc đấu tranh không khoan nhượng, chống lại cái ác, Ngô Tử Văn đã nổi bật lên là người chính trực, khảng khái, dũng cảm bảo vệ công lí đến cùng, là một kẻ sĩ cứng cỏi của nước Việt. Từ đó, tác giả Nguyễn Dữ đã khẳng định niềm tin chính nghĩa nhất định thắng gian tà, thể hiện tinh thần tự tôn dân tộc, bộc lộ quyết tâm đấu tranh triệt để với cái xấu cái ác.

Truyện thông qua cuộc đấu tranh của Ngô Tử Văn còn ngầm phản ánh thế giới thực của con người với đầy rẫy sự việc xấu xa như nạn ăn của đút, tham quan dung túng che dấu cho cái ác hoành hành, công lí bị che mắt.

Truyện gây ấn tượng bằng một loạt những chi tiết kì ảo, cốt truyện giàu kịch tính, cách xây dựng nhân vật sắc nét, ngôn ngữ kể chuyện trau chuốt, súc tích. Truyện ca ngợi nhân vật Ngô Tử Văn, một trí thức nước Việt khảng khái, nhân cách cứng cỏi, cao đẹp, qua đó bộc lộ niềm tin vào công lí, vào việc chính thắng tà.

Bài làm văn mẫu 10 Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên mẫu 6

Trong kho tàng văn học Việt Nam, có rất nhiều tên tuổi nổi tiếng. Một trong những tác giả đã trở thành niềm tự hào của cả thời kỳ văn học là Nguyễn Dữ. Tên tuổi của ông gắn liền với danh tiếng của "thiên cổ kỳ bút" "Truyện kỳ mạn lục". Trong đó "Chuyện chức phán sự đền Tản Viên" là tác phẩm đặc sắc, ca ngợi tính cách dũng cảm, kiên cường, chính trực, dám chống lại cái ác đến cùng, trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn - một trí thức nước Việt.

"Chuyện chức phán sự đền Tản Viên" là tác phẩm thuộc thể văn xuôi truyền kỳ, viết bằng chữ Hán. Văn xuôi truyền kỳ là thể loại văn học dùng những yếu tố kì ảo hoang đường để phản ánh hiện thực cuộc sống. Nhân vật trong bộ truyện kỳ rất đa dạng, gồm cả người, ma quỷ, thần thánh,... có mối quan hệ chặt chẽ với nhau, có thể xâm nhập thế giới của nhau.

Bộ truyện "Truyện kỳ mạn lục" ra đời vào khoảng thế kỉ XVI, thời điểm xã hội phong kiến Việt Nam đang trong tình trạng suy thoái, khủng hoảng, nhân dân bất bình với tầng lớp thống trị, nhiều nho sĩ rơi vào tâm trạng hụt hẫng, nuối tiếc cho thời thịnh trị dưới sự cai trị của vua Lê Thánh Tông. Trong khoảng thời gian cái quan về ở ẩn, Nguyễn Dữ đã sáng tác bộ truyện này vừa để phản ánh tình trạng xã hội, vừa để bộc lộ quan điểm sống và tâm lòng của mình với cuộc đời.

Nội dung truyện kể về nhân vật chính Ngô Tử Văn. Ngô Tử Văn vốn là một kẻ sĩ khảng khái, chính trực. Trong làng nơi chàng ở có một ngôi đền vốn rất thiêng. Nhưng từ khi có một tên tướng giặc nhà Minh tử trận ở gần đền, hồn của hắn bắt đầu làm yêu làm quái trong dân gian, làm hại nhân dân. Tức giận, mặc cho lời ngăn cản của dân làng, Tử Văn châm lửa đốt đền để trừ hại cho dân.

Sau khi đốt đền, Tử Văn bắt đầu lên cơn sốt. Trong khi sốt mê man, chàng thấy tên hung thần đến đòi làm trả lại ngôi đền và đe dọa sẽ bắt Tử Văn xuống âm phủ để cho Diêm Vương trị tội.

Nhưng đến chiều tối, Thổ thần đến bày tỏ thái độ cảm phục trước hành động dũng cảm của Tử Văn. Chàng được Thổ thần mách bảo về tung tích và tội ác của tên hung thần, đồng thời chỉ dẫn cách đối phó.

Đến đêm, khi bệnh nặng thêm, Tử Văn thấy hai tên quỷ sứ đến bắt chàng xuống âm phủ. Trước mặt Diêm Vương, Tử Văn đã tố cáo tội ác của tên hung thần với đầy đủ chứng cứ. Cuối cùng, công lý được khôi phục, Diêm Vương trừng trị tên hung thần (đem nhốt vào ngục Cửu U), cho Thổ thần được phục chức, sai lính đưa Tử Văn về trần gian (nghĩa là Tử Văn được sống lại). Một tháng sau, Tử Văn thấy Thổ thần đến cảm ơn. Để đền ơn nghĩa, Thổ thần đã tiến cử Tử Văn giữ chức phán sự đền Tản Viên.

Qua cuộc đấu tranh không khoan nhượng khi chống lại cái ác trong Chuyện chức phán sự đền Tản Viên, Nguyễn Dữ đã vạch bộ mặt gian tà của những kẻ quen "chước dối lừa, thích làm trò thảm ngược". Ông lên án bộ phận quan lại đương thời, tố cáo mạnh mẽ hiện thực "rễ ác mọc lan, khó lòng lay động" mà bênh vực cho kẻ gian tà và hiện thực của xã hội phong kiến lúc bấy giờ có quá nhiều kẻ hữu danh vô thực, lợi dụng địa vị, quyền thế làm điều bất chính. Truyện kết thúc có hậu, thể hiện truyền thống nhân đạo của nhân dân ta, tà không thể thắng chính, cái thiện chắc chắn sẽ chiến thắng cái ác.

Về nghệ thuật, Nguyễn Dữ đã kết hợp khéo léo yếu tố ảo và thực trong truyện để truyền tải nội dung. Thế giới âm cung với những hồn ma, bóng quỷ, người chết đi sống lại từ dương gian xuống địa phủ, từ cõi âm lại về cõi dương làm nên yếu tố kỳ ảo cho câu chuyện. Nhưng đồng thời, tác giả dẫn họ tên, quê quán và thời gian, địa điểm diễn ra sự việc một cách cụ thể, đưa yếu tố thực đan xen yếu tố kỳ ảo. Kỳ ảo và hiện thực cùng kết hợp với nhau khiến câu chuyện vừa ly kỳ, hấp dẫn, vừa mang ý nghĩa xã hội sâu sắc.

Bên cạnh đó, với cốt truyện giàu kịch tính, cách xây dựng nhân vật sắc nét, ngôn ngữ kể chuyện trau chuốt, súc tích, truyện đã ca ngợi nhân vật Ngô Tử Văn, một trí thức nước Việt khảng khái, nhân cách cứng cỏi, cao đẹp, qua đó bộc lộ niềm tin vào công lý, vào việc chính thắng tà.

Với những giá trị đó, Chuyện chức phán sự đền Tản Viên đã trở thành một tác phẩm nổi bật trong thời kỳ văn học trung đại Việt Nam, góp phần làm nên tên tuổi Nguyễn Dữ. Để rồi rất nhiều năm sau, tác phẩm ấy vẫn còn nguyên giá trị.

Thuyết minh về Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Ngữ Văn lớp 10 mẫu 7

Nguyễn Dữ là một cây bút nổi tiếng với tập "truyện kì mạn lục", trong đó để lại rất nhiều ấn tượng cho người đọc câu chuyện về Ngô Tử Văn khảng khái, trung thực nhưng nóng nảy. Truyện Chức phán sự đền Tản Viên chính là những trang viết rõ nét nhất về nhân vật này.

Nhân vật chính của chuyện là Ngô Tử Văn được Nguyễn Dữ khái quát bằng câu văn giản dị rằng anh ta là “tính tình cương trực, thẳng thắn, khảng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được.” Và toàn bộ nội dung của truyện “Chức phán sự đền Tản Viên”, Nguyễn Dữ đã củng cố những chi tiết để khẳng định phẩm chất tốt đẹp của nhân vật này. Mỗi chi tiết nhỏ như làm sống dậy trên trang sách tính cách cứng cỏi của Ngô Tử Văn là hành động đốt đền tà của chàng. Trong khi mọi người đều “lắc đầu, lè lưỡi, không dám làm gì” quỷ thần ở ngôi đền gần làng quấy hại nhân dân dầu vô cùng muốn diệt trừ nó thì Tử Văn cương quyết, công khai, đường hoàng, ung dung, tắm rửa sạch sẽ, khẩn trời rồi châm lửa đốt hủy ngôi đền. Hành động đó, trước hết xuất phát hoàn toàn từ tấm lòng của người khảng khái, cương trực, không chịu cúi đầu, khuất phục trước cái xấu, cái ác mà sẵn sàng hi sinh vì cộng đồng để giúp bảo vệ lợi ích của tập thể, để giữ gìn được sự bình an cho nơi mình sinh sống.

Thế nhưng, càng về sau diễn biến của truyện càng trở nên gay cấn khi mà sau khi đốt ngôi đền, Tử Văn ốm nặng rồi “thấy hai tên quỷ sứ đến bắt đi rất gấp, kéo ra ngoài thành về phía đông”. Hắn vô cùng xảo quyết làm như mình là kẻ bị hại, dùng tà phép khiến cho chàng bị sốt nóng sốt rét, đầu lảo đảo. Hồn ma tướng giặc buông lời mắng mỏ, đe dọa, quyết kiện Tử Văn xuống tận Diêm Vương. Trước sự ngang ngược, ngậm máu phun người của hồn ma tướng giặc, Ngô Tử Văn vẫn điềm nhiên, khảng khái, coi thường những lời đe dọa, thậm chí chẳng thèm tiếp lời hồn ma tướng giặc. Khi bị điệu lên trước nơi tra khảo Ngô Tử Văn càng tỏ ra mình là người có khí phách. Chàng ko chỉ khẳng định “Ngô Soạn này là một kẻ sĩ ngay thẳng ở trần gian” mà còn dũng cảm bóc trần bản mặt giả dối, tàn độc của tên bại tướng gian tà với lời lẽ “rất cứng cỏi, ko chịu nhún nhường chút nào”. Ngô Tử Văn dù bị đặt trong tình thế nguy hiểm, bị buộc tội bởi những lời lẽ lang sói, vẫn cương quyết đứng về lẽ phải, bảo vệ chân lý đến cùng.

Phần thưởng cho tấm lòng thiện lương, cho sự dũng cảm, quả cảm và tinh thần hi sinh ấy là chàng nhận được chức quan ở đền Tản Viên. Đó chính là tuyên bố đánh thép về sự chiến thắng cuối cùng của cái thiện, của lòng chân chính, của lí tưởng cao đẹp trước thế lực xấu xa. Dù đã ra đời cách đây hàng nhiều thời kỳ, nhưng cuối cùng Nguyễn Dữ cũng hướng đến những chân giá trị vĩnh hằng của nhân loại đó là “, “cái chân thiện mỹ”. Qua đó, đồng thời tố cáo, bóc trần bộ mặt giả dối, tàn ác, bất chính của các viên quan lại thời kì lúc bấy giờ, do đó càng thêm tính hiện thực sâu sắc.